

1048**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 30 kwietnia 2004 r.

w sprawie sposobu liczenia i systemu rejestracji osób odbywających podróż morską²⁾

Na podstawie art. 35d ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób liczenia i system rejestracji osób odbywających podróż morską na statkach pasażerskich, zwanych dalej „pasażerami”;
- 2) kryteria, jakim powinien odpowiadać system rejestracji;
- 3) sposób przechowywania i przekazywania informacji o pasażerach znajdujących się na pokładzie w razie zagrożenia ich bezpieczeństwa lub w razie wypadku;
- 4) treść wniosku o zatwierdzenie systemu rejestracji;
- 5) warunki i sposób zatwierdzania oraz kontrolowania systemu rejestracji;
- 6) warunki udzielania zwolnień od obowiązku liczenia lub rejestrowania pasażerów.

§ 2. 1. Sposób liczenia pasażerów może polegać na:

- 1) przechodzeniu pasażerów przez bramkę zintegrowaną z licznikiem przejść;
- 2) stosowaniu ręcznego urządzenia zliczającego obsługiwane przez osobę wpuszczającą pasażerów na statek pasażerski;
- 3) odrywaniu kuponu lub odbieraniu jednego z egzemplarzy numerowanych kart pokładowych wydawanych pasażerom przy wchodzeniu na statek pasażerski;

4) odczycie kodu kreskowego, magnetycznego lub innego kodu zawartego na bilecie lub karcie pokładowej przez urządzenie umiejscowione przy wejściu na statek pasażerski;

5) innej metodzie uznanej przez zatwierdzającego system dyrektora urzędu morskiego, właściwego ze względu na rejon uprawiania żeglugi, zwanego dalej „dyrektorem urzędu morskiego”.

2. Sposób liczenia pasażerów nie może polegać na:

- 1) obliczaniu ilości pasażerów według ilości sprzedanych lub pozostałych w bloczku biletów;
- 2) wykazie lub liczbie pasażerów, którzy zarezerwowali bilety;
- 3) innych metodach nieuznanych przez dyrektora urzędu morskiego.

§ 3. Kapitan statku jest obowiązany upewnić się, czy liczba pasażerów znajdujących się na statku pasażerskim, który opuszcza port, nie przekracza liczby pasażerów, jaką statek może przewozić zgodnie z posiadanym certyfikatem bezpieczeństwa.

§ 4. 1. Informacje, o których mowa w art. 35a ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim, zwanej dalej „ustawą”, gromadzone są przed wyruszeniem statku w podróż i przekazywane, nie później niż w ciągu 30 minut od wyjścia statku z portu, odpowiedzialnej za prowadzenie rejestracji osobie wyznaczonej przez armatora lub do znajdującego się na lądzie systemu rejestracji należącego do armatora.

2. Armator aktualizuje informacje, o których mowa w art. 35a ust. 2 ustawy, przed każdym wyjściem statku z portu w podróż, włączając w to porty pośrednie.

§ 5. System rejestracji informacji:

- 1) powinien być czytelny, tak aby wymagane informacje zgromadzone były w formie umożliwiającej ich łatwe odczytanie;
- 2) powinien umożliwić łatwy dostęp do informacji w nim zgromadzonych dla podmiotów, o których mowa w § 7 ust. 1;
- 3) powinien być bezpieczny, tak aby informacje w nim zgromadzone były w odpowiedni sposób chronione przed zniszczeniem lub utratą, jak również przed wszelkimi poprawkami, rozpowszechnianiem lub nieupoważnionym dostępem;
- 4) nie może powodować nadmiernej zwłoki przy zakrętowaniu i wyokrętowaniu pasażerów.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy nr 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów Państw Członkowskich Wspólnoty lub z portów Państw Członkowskich Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 188 z 2 lipca 1998, z późn. zm.). Z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone są w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2060, z 2003 r. Nr 199, poz. 1936 i Nr 229, poz. 2277 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 93, poz. 895 i 899.

§ 6. Informacje zebrane zgodnie z art. 35a ust. 1 i 2 ustawy należy przechowywać co najmniej do czasu bezpiecznego zakończenia podróży morskiej przez danego pasażera.

§ 7. 1. W razie zagrożenia bezpieczeństwa pasażerów lub w razie wypadku armator przekazuje informacje objęte rejestracją Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa (Służbie SAR) oraz na żądanie:

- 1) terenowym organom administracji morskiej;
- 2) Straży Granicznej;
- 3) Marynarce Wojennej;
- 4) Policji.

2. Przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, dokonuje odpowiedzialna za prowadzenie systemu rejestracji osoba wyznaczona przez armatora.

§ 8. Wniosek o zatwierdzenie systemu rejestracji, który składa się u dyrektora urzędu morskiego, powinien zawierać:

- 1) nazwę statku pasażerskiego, nr IMO (Międzynarodowej Organizacji Morskiej), nr MMSI (Maritime Mobile Safety Information), sygnał rozpoznawczy, maksymalną ilość pasażerów i załogi;
- 2) nazwę i adres armatora;
- 3) opis sposobu liczenia pasażerów;
- 4) dane odpowiedzialnej za prowadzenie systemu rejestracji osoby wyznaczonej przez armatora;
- 5) opis funkcjonowania sposobu liczenia i systemu rejestracji pasażerów wraz z wzorami dokumentów i informacjami o urządzeniach lub sprzęcie będącym jego częścią.

§ 9. 1. Po sprawdzeniu kompletności wniosku dyrektor urzędu morskiego wystawia dokumenty upoważniające do przeprowadzenia kontroli i wyznacza osobę, która tę kontrolę przeprowadza.

2. Kontrolę przeprowadza się również w stosunku do systemów rejestracji, które uzyskały zatwierdzenie, w celu sprawdzenia prawidłowości ich funkcjonowania.

§ 10. Na podstawie przeprowadzonej kontroli dyrektor urzędu morskiego może w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) wydać zalecenia pokontrolne z terminem realizacji;
- 2) zatwierdzić system rejestracji, w przypadku gdy spełnia on kryteria, o których mowa w § 5;
- 3) potwierdzić prawidłowość systemu rejestracji pasażerów;
- 4) cofnąć zatwierdzenie.

§ 11. 1. Armator przewożący pasażerów drogą morską statkiem pasażerskim wyruszającym z portu położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

uprawiający żeglugę w morskim obszarze chronionym, może zostać zwolniony z obowiązku przekazania informacji o ilości pasażerów znajdujących się na statku odpowiedzialnej za prowadzenie systemu rejestracji osobie wyznaczonej przez armatora, gdy żegluga jest regularna, a czas podróży między dwoma portami jest krótszy od jednej godziny.

2. Armator statku pasażerskiego podróżującego wyłącznie w morskim obszarze chronionym pomiędzy dwoma portami bez zawijania do portów pośrednich lub z tego samego do tego samego portu w tym obszarze może zostać zwolniony z obowiązku określonego w art. 35a ust. 2 ustawy.

3. Armator przewożący pasażerów drogą morską statkiem pasażerskim uprawiającym żeglugę regularną w rejonie, gdzie roczne prawdopodobieństwo napotkania fali o wysokości przekraczającej 2 m jest mniejsze od 10 %, może zostać zwolniony całkowicie lub częściowo z wymogu, o którym mowa w art. 35a ust. 2 ustawy, pod warunkiem wykazania, że rejestracja pasażerów jest niemożliwa oraz gdy spełnione są poniższe warunki:

- 1) przebyty dystans nie przekracza 30 mil morskich licząc od punktu wyjścia;
- 2) celem prowadzonej żeglugi regularnej jest zapewnienie połączenia położonych na peryferiach regionów dla statych użytkowników;
- 3) funkcjonuje system kierowania żeglugą z lądu;
- 4) dostępne są wiarygodne prognozy meteorologiczne;
- 5) dostępny jest wystarczający sprzęt poszukiwawczy i ratowniczy.

4. Wniosek o zwolnienie od obowiązku liczenia lub rejestrowania pasażerów powinien mieć formę pisemną i zawierać merytoryczne uzasadnienie.

5. Dyrektor urzędu morskiego o udzielonych zwolnieniach informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej o udzielonych zwolnieniach i wyłączeniach informuje niezwłocznie Komisję Europejską, wraz z merytorycznym uzasadnieniem podjętej decyzji.

7. Zwolnień, o których mowa w ust. 1—3, nie stosuje się wobec armatora organizującego przewóz pasażerów statkiem podnoszącym banderę państwa trzeciego będącego stroną Konwencji SOLAS, który to kraj na mocy obowiązujących postanowień Konwencji SOLAS nie zgadza się na stosowanie tego rodzaju zwolnień.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem użycia przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.